

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 152/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. augusta 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. G., T. n. V., zastúpenej komerčným právnikom Mgr. O. F., S., vo veci porušenia práva podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 58/01-17 z 26. marca 2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. G. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2003 doručená sťažnosť M. G. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej komerčným právnikom Mgr. O. F., S., ktorou namietala porušenie svojho práva konať, čo nie je zákonom zakázané, podľa čl. 3 ods. 2 (správne podľa čl. 2 ods. 3) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 58/01-17 z 26. marca 2002.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že: „Dňa 16. 2. 2001 vo forme notárskej zápisnice sp. zn. N 94/01, NZ 80/01 JUDr. K. K., notára so sídlom v Š., som uzavrela s manželmi V. H. a M. H. zmiešaný záväzok, na základe ktorého som od nich odkúpila

rodinný dom s príslušenstvom v k. ú. Trnovec nad Váhom, vedené na LV č. 532 a zároveň som na nich previedla členské práva v SBD Šaľa a s tým súvisiace členské práva a povinnosti týkajúce sa trojizbového družstevného bytu č. 26 v Šali-Veči. Tento zmiešaný záväzok bol označený ako zámenná zmluva, pričom medzi účastníkmi tohoto úkonu bolo nesporné, že sa nejedná o zámennú zmluvu podľa osnovy Občianskeho zákonníka, § 611 a nasl. Nakoľko časť záväzku sa týkala prevodu nehnuteľností, toho istého dňa sme podali návrh na vklad do katastra OÚ KO Šaľa a zároveň uhradili správny poplatok z návrhu na vklad. OÚ KO Šaľa svojim rozhodnutím zo dňa 26. 2. 2002 č. OÚ KO V 266/2001 rozhodol o prerušení konania z dôvodu, že predložený právny úkon odporuje ustanoveniu § 611 Obč. zák. Notár, ktorý nám listinu vyhotovoval dňa 5. 4. 2001 zaslal OÚ KO Šaľa v našom mene stanovisko, v ktorom poukázal na nesprávny právny názor konajúceho správneho orgánu. OÚ KO Šaľa dňa 8. 6. 2001 pod č. OÚ KO V 266/2001 rozhodol vo veci tak, že návrh na vklad do katastra nehnuteľností zamietol. Voči tomuto rozhodnutiu všetci účastníci úkonu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie, v ktorom sme zdôvodnili nesprávny postup správneho orgánu. Rozhodnutie správneho orgánu preskúmaval Krajský súd v Nitre, pod sp. zn. 11 S 58/01. Notár, ktorý nám listiny spisoval, zaslal Krajskému súdu v Nitre právne posúdenie v tejto veci, ktoré vychádzalo z teoretických prác akademika Š. L., uverejnené v jeho „Právnických štúdiách“, ktorého podstata tkvie v právnom názore, že: „Samo osebe zámena typu, nesprávne použitie iného typu alebo nesprávne pomenovanie uzavretej zmluvy názvom inej typickej zmluvy nespôsobuje ani neplatnosť zmluvy, ani nemá za následok to, aby sa zmluvná úprava mala posúdiť podľa toho a nie podľa skutočnej svojej podstaty“. Krajský súd v Nitre vo veci rozhodol svojim rozsudkom zo dňa 26. 3. 2002, č. k. 11 S 58/01-17 tak, že potvrdil rozhodnutie OÚ KO Šaľa zo dňa 8. 6. 2001, sp. zn. V 266/2001. (...)

Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Nazdávam sa, že Krajský súd v Nitre nepostupoval v konaní vo veci nášho návrhu tak, že by to bolo možné kvalifikovať ako rešpektovanie citovaného článku ústavy“.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd po prijatí jej veci na ďalšie konanie vydal toto rozhodnutie:

„Ústavný súd vyslovuje, že rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 26. 3. 2002, č. k. 11 S 58/01-17, došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa zaručeného v článku 3 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky,

Ústavný súd zrušuje rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 26. 3. 2002, č. k. 11 S 58/01-17 a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie“.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka namietala porušenie svojich základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 58/01-17 z 26. marca 2002. Uvedený rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 7. mája 2002.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetná sťažnosť z 10. júla 2003 bola ústavnému súdu doručená 11. augusta 2003, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2003